

W DRODZE DO SUKCESU EDUKACYJNEGO

**Lubuscy Ambasadorzy
Reformy 2026**

KURATORIUM

OŚWIATY

W GORZOWIE
WIELKOPOLSKIM

SPIS TREŚCI

Słowo od Lubuskiego Kuratora 01 **Oświaty**

Ambasadorzy Reformy 02

Przedszkole/szkoła/ w oczach dzieci 03

Reforma w naszych oczach 04

Co przed nami ? 05

SŁOWO WSTĘPNE

LUBUSKI

KURATOR

OŚWIATY

Mariusz Biniewski – nauczyciel dyplomowany języka polskiego, filozofii i etyki oraz wiedzy o społeczeństwie, z 26-letnim stażem pracy w oświacie. Edukator i szkoleniowiec. Ukończył filologię polską na Uniwersytecie Szczecińskim oraz liczne studia podyplomowe, m.in. w zakresie: Organizacji i zarządzania instytucjami oświatowymi na Politechnice Poznańskiej, Studia Podyplomowe Liderów Oświaty, Filozofii i etyki, Wiedzy o społeczeństwie z edukacją europejską.

Absolwent Szkoły Tutorów Collegium Wratislaviense (eksperckie szkolenie z tutoringu) oraz Akademii Zwinnego Dyrektora prowadzonej przez Instytut Zwinnej Edukacji i Fundację „Szkoła bez ocen”.

Autor programów nauczania języka polskiego, dociekań filozoficznych oraz filozofii i etyki oraz egzaminator OKE w zakresie egzaminu maturalnego z języka polskiego i wiedzy o społeczeństwie.

Autor i współautor wielu artykułów o tematyce edukacyjnej. Panelista ogólnopolskich i lokalnych wydarzeń edukacyjnych (organizowanych m.in.: przez Centrum Edukacji Obywatelskiej czy konferencji i kongresów OSKKO).

Tutor kilkuset finalistów i laureatów olimpiad różnego szczebla, m.in. Olimpiady Literatury i Języka Polskiego, Olimpiady Filozoficznej, Olimpiady Wiedzy O Rodzinie, Olimpiady Wiedzy o Unii Europejskiej czy Olimpiady Wiedzy o Mediach.

Swoją wiedzę i doświadczeniem dzieli się również m. im. wchodząc w skład:

- interdyscyplinarnego zespołu do spraw opieki zdrowotnej nad dziećmi i młodzieżą w kryzysie zdrowia psychicznego;
- zespołu osób nadzorujących lub koordynujących działanie służb realizujących zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie;
- Wojewódzkiego Zespołu Koordynacji ds. wdrażania i monitorowania Zintegrowanej Strategii Umiejętności 2030.
- Komitetu Monitorującego Regionalny Program Operacyjny Lubuskie 2020.

Jego osiągnięcia, w tym wyróżnienie przez kapitułę konkursu im. Ireny Sendlerowej „Za naprawianie świata” oraz tytuł finalisty ogólnopolskiego konkursu „Super Dyrektor Szkoły 2023”, świadczą o jego zaangażowaniu i profesjonalizmie w dziedzinie oświaty. W 2020 r. został dyrektorem Zespołu Szkół Ogólnokształcących nr 1 w Gorzowie Wielkopolskim.

Od 18 marca 2024r. Lubuski Kurator Oświaty.

LUBUSKI KURATOR OŚWIATY

LUBUSKI

KURATOR

OŚWIATY

Dlaczego reforma oświaty jest potrzebna?

Dynamicznie zmieniająca się rzeczywistość powoduje, że polska szkoła coraz bardziej „pozostaje w tyle” i nie nadąża za wyzwaniami współczesności.

Również na podstawie wyników wielu badań i analiz można pokusić się o stwierdzenie, że zmiany w polskiej edukacji są niezbędne. I warto tu powołać się chociażby na najnowsze wyniki badań PISA: w 2022 roku polscy piętnastolatki potrafili mniej z matematyki, gorzej radzili sobie z rozumieniem tekstu czytanego i mniej wiedzieli o świecie niż ci z 2018.

Dane te są niezbitym dowodem na to, że należy podjąć kroki, aby przywrócić tendencję wzrostową.

Kolejnym czynnikiem pokazującym, że zmiany są konieczne, jest zdrowie psychiczne uczniów. W tym samym badaniu PISA w obszarach dotyczących samopoczucia, sensu uczenia się czy poczucia przynależności do szkoły jako kraj jesteśmy prawie najgorsi na świecie! Te dane są druzgocące, zatem tym bardziej potrzebne są zmiany.

Dlatego głównymi celami nadchodzącej reformy jest położenie nacisku na:

- rozwój kompetencji społecznych i osobistych uczniów;
- korelację międzyprzedmiotową (interdyscyplinarność) i praktyczny wymiar uczenia się, m.in. poprzez pracę metodą projektu;
- wprowadzenie kategorii „doświadczenia edukacyjnego”, które pomoże uczniom lepiej przyswajać wiedzę;
- traktowaniu dotychczasowej podstawy programowej dla przedszkoli jako punktu odniesienia dla nowego etapu edukacyjnego;
- zapewnieniu spójności wymagań na różnych etapach nauki, aby nauczyciele mogli lepiej planować proces dydaktyczny;
- opracowaniu jasnych wskazówek dotyczących poziomu szczegółowości wymagań;
- zmiany w zakresie oceniania;
- opracowaniu zmian w obszarze egzaminów zewnętrznych.

Te zmiany potrzebne są całemu społeczeństwu, a nie tylko poszczególnym grupom interesariuszy: nauczycielom, uczniom i rodzicom.

Polska szkoła musi być szkołą nowoczesną, przyjazną – taką, w której dobrze się czują uczniowie i nauczyciele, a rodzice zostają włączeni do współtworzenia społeczności szkolnej. Zadaniem szkoły jest przygotowywanie do życia w dynamicznie zmieniającej się rzeczywistości XXI wieku i temu ma służyć reforma oświaty.

NASI AMBASADORZY

MILENA DRĄG

**MONIKA
KACZMARCZYK**

**JOANNA
GRYMUZA**

**TOMASZ
CHMIELARCZYK**

**KATARZYNA
GRABIAS-BANASZEWSKA**

**KAROLINA
SZYMANEK**

**IWONA
TARNAWA-JANUSZEK**

**EWA
OMELCZUK**

**PIOTR
KRZESZEWSKI**

MILENA DRĄG

Kobieta, pedagożka, edukatorka. Entuzjastka edukacji opartej na kształtowaniu kompetencji miękkich i pracy metodą projektu. Autorka strony na FB: #Operatywna Nauczycielka, na której opisuje metody pracy skupiające interdyscyplinarne nauczanie sprzyjające procesowi uczenia się.

Nie boję się nowych wyzwań, jestem twórczą, a przestrzeń edukacyjna jest moją pasją. Pracuję z dziećmi i młodzieżą, wspólnie odkrywając tajniki edukacji.

Jestem nauczycielką edukacji wczesnoszkolnej, logopedką, terapeutką pedagogiczną oraz trenerką NODN Sensor Radanowicz. Jestem szkolną liderką wielu projektów dotyczących ochrony zdrowia psychicznego dzieci i młodzieży, współpracowałam z Instytutem Myślenia Pozytywnego podczas udziału w projekcie #Szkoła Myślenia Pozytywnego.

Jestem koordynatorką wojewódzką Programu Profilaktycznego „Godzina dla Młodych Główn” Fundacji UNAWEZA, a od niedawna również Ambasadorką Reformy Programowej 2026.

Prywatnie zajmuję się malowaniem, tworzeniem grafik oraz ... gromadką swoich psów.

MONIKA KACZMARCZYK

Jestem wykładowczynią akademicką Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz nauczycielką konsultantką w Ośrodku Doskonalenia Nauczycieli w Zielonej Górze. Moje zainteresowania badawcze koncentrują się wokół resocjalizacji osób osadzonych w jednostkach penitencjarnych, ze szczególnym uwzględnieniem sytuacji matek przebywających wraz z dziećmi w Domu Matki i Dziecka w Zakładzie Karnym w Krzywańcu.

Posiadam wieloletnie doświadczenie w zakresie szkoleń dla dyrektorów szkół oraz nauczycieli, obejmujących diagnozowanie sytuacji edukacyjnej, udzielanie wsparcia w środowisku szkolnym,

z uwzględnieniem przywództwa edukacyjnego, kultury myślenia oraz zarządzania zmianą. Jestem osobą silnie zaangażowaną w rozwój edukacji oraz propagowanie innowacyjnych rozwiązań dydaktycznych. Prywatnie pasjonuję się fotografią oraz hodowlą psów rasowych.

JOANNA GRYMUZA

Ukończyłam:

- Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, kierunek: pedagogika,
- Uniwersytet im. Kard. St. Wyszyńskiego w Warszawie, kierunek: teologia
- Studium Nauczycielskie im. Tadeusza Kotarbińskiego w Gorzowie Wlkp., specjalność: muzyka
- Studia podyplomowe – Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. Jakuba z Paradyża w Gorzowie Wlkp. kierunek:

pedagogika przedszkolna i wczesnoszkolna z terapią pedagogiczną.

Pracę jako dyrektor placówki oświatowej rozpoczęłam w Szkole Podstawowej nr 12 w Gorzowie Wlkp. będąc związana z Gminą Kłodawa z uwagi na obecnie już dwudziestoletnie przewodniczenie Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych. Powróciłam zawodowo do wymienionej gminy zostając dyrektorem Publicznego Przedszkola w Wojcieszycach z Oddziałem Zamiejscowym w Różankach, gdzie dwunasty rok piastuję to stanowisko.

Jako Ambasador Reformy Programowej 2026 chciałabym, aby nasz głos miał istotny wpływ na zmiany polskiej edukacji. Potrafię zjednać sobie ludzi poprzez moje zaangażowanie, jasno stawiane cele i wspólną wizję przyszłości, w której wszyscy chcemy pracować. Pobyt wychowanków w przedszkolu musi być codzienną okazją do odkrywania świata w warunkach sprzyjających indywidualnemu rozwojowi każdego dziecka. Współpraca z rodzicami musi odbywać się na każdym szczeblu. Komunikacja bowiem jest jedną z kluczowych zasad wspólnej pracy. Dlatego też z radością mam zamiar być częścią ZMIANY, w której głos każdego brany jest pod uwagę, by „uszyć” edukację na miarę XXI wieku.

KATARZYNA GRABIAS – BANASZEWSKA

Jestem nauczycielką języka polskiego, wykładowczynią akademicką, instruktorką plastyczną i artystką. Ukończyłam Instytut Filologii Polskiej oraz Instytut Sztuk Wizualnych Uniwersytetu Zielonogórskiego, co pozwala mi łączyć polonistykę i sztuki wizualne w praktyce dydaktycznej.

Jako wicedyrektorka Liceum Ogólnokształcącego Salomon oraz kierowniczka Pracowni Edukacji Polonistycznej i Badań nad Kulturą w Instytucie Filologii Polskiej Uniwersytetu Zielonogórskiego angażuję się w rozwój nowoczesnych metod nauczania oraz popularyzację literatury i sztuki. Współpracuję również z Ośrodkiem Doskonalenia Nauczycieli w Zielonej Górze, prowadząc szkolenia metodyczne.

Organizuję i oceniam konkursy literackie, tworzę materiały dydaktyczne, a także wspieram nauczycieli i uczniów w rozwijaniu ich kompetencji humanistycznych oraz artystycznych. Moja praca to nie tylko przekazywanie wiedzy, ale także inspirowanie do kreatywnego myślenia i odkrywania nowych ścieżek w edukacji.

Pasjonuję się malarstwem, rękodziełem i pisanem książek. Zainteresowania artystyczne oraz literackie znajdują odzwierciedlenie w mojej pracy edukacyjnej i twórczej.

TOMASZ CHMIELARCZYK

Od wielu lat jestem związany z edukacją – z pasji, wyboru i może trochę z matematycznej logiki. Ukończyłem studia magisterskie na kierunku matematyka, poszerzyłem swoje kompetencje, kończąc studia podyplomowe z doradztwa zawodowego. Ukończenie kursu „Mediator ze specjalnością: mediator szkolny” dało mi kolejne narzędzia do tworzenia bezpiecznej przestrzeni do rozmowy.

Od niespełna 4 lat pełnię funkcję dyrektora Zespołu Edukacyjnego nr 2 w Zielonej Górze. Każdego dnia idę do pracy z przekonaniem, że to najlepsze miejsce, jakie mogłem sobie wymarzyć – bo nie ma nic cenniejszego niż świetny zespół ludzi, z którymi można zmieniać edukację na lepsze.

Poza pracą jestem tatą dwóch synów (16 i 10 lat), którzy skutecznie dbają o to, żebym nie miał zbyt dużo wolnego czasu. Jeśli już jest to spędzam go aktywnie – gram w siatkówkę, trenuję kalistenikę. Gdy nadarzy się okazja, chodzę na koncerty i kabarety, bo dobra muzyka i odrobina humoru to najlepszy sposób na oderwanie się od codziennych obowiązków. Od wielu lat organizuję sportowo – taneczne obozy w Polsce i za granicą, łącząc edukację z dobrą zabawą. Gram na akordeonie i pianinie, dzięki czemu mogę rozruszać każde spotkanie.

Nieustannie się rozwijam, ukończyłem szkołę trenerów oraz szkołę coachingu, by jak najlepiej wspierać nauczycieli oraz uczniów i rodziców.

KAROLINA SZYMANEK

Jestem nauczycielem dyplomowanym, w swojej karierze zawodowej związana byłam z 4 szkołami. Obecnie jestem dyrektorem i nauczycielem biologii i geografii w Szkole Podstawowej im. Jana Pawła II w Lubiszynie w gminie, w której mieszkam.

Jestem mamą 2 dzieci, które studiują nawigację na Politechnice Morskiej w Szczecinie. Posiadam 5 psów, 2 konie i 5 kotów. Jestem międzynarodowym sędzią kynologicznym.

W wolnych chwilach pracuję w ogrodzie, chodzę na spacer, jeżdżę rowerem. Lubię aktywny wypoczynek i pracę z dziećmi.

Chciałabym, aby polska szkoła:

- była „uśmiechnięta”;
- stała się przyjazna dla wszystkich uczniów;
- potrafiła nowocześnie przekazać wiedzę;
- miała nauczycieli z pasją.

IWONA TARNAWA-JANUSZEK

Jestem nauczycielką biologii w IV Liceum Ogólnokształcącym w Zielonej Górze, doradcą metodycznym z zakresu biologii i przyrody w ODN Zielona Góra, wieloletnim współpracownikiem OKE w Poznaniu – przewodniczącą Zespołów Egzaminatorów, współautorką programu nauczania przyrody oraz podręczników do przyrody dla klas IV–VI, specjalistką z zakresu ewaluacji dydaktycznej i egzaminowania.

Jestem uczestniczką przygotowań i wdrażania pierwszej reformy systemu oświaty (1998-1999) z uprawnieniami lidera międzyprzedmiotowego zespołu nauczycieli przyrody, realizatorką kilkuletniego ogólnopolskiego projektu we współpracy z Centralnym Ośrodkiem Doskonalenia Nauczycieli w Warszawie „Edukacja holistyczna”. W latach 2012–2015 stałą współpracowniczką ORE w Warszawie w realizacji projektu ogólnopolskiego „Edukacja globalna” na terenie województwa lubuskiego.

Głównym nurtem moich zainteresowań i działań edukacyjnych jest promowanie, projektowanie oraz wdrażanie holistycznego, międzyprzedmiotowego, interdyscyplinarnego nauczania przedmiotów przyrodniczych, osadzonego na fundamentach współpracy nauczycieli i uczniów, doświadczeń, eksperymentów, obserwacji – prowadzącego do całościowego postrzegania świata oraz jego lepszego rozumienia.

EWA OMELCZUK

Magister filologii germańskiej,
Uniwersytet im. A. Mickiewicza
w Poznaniu, Master of Business
Administration, Akademia
Ekonomiczna w Poznaniu,
Europäische
Wirtschaftshochschule ESCP-EAP
w Berlinie, Studia podyplomowe
z Wiedzy o Europie i Integracji
Europejskiej, Uniwersytet im.
A. Mickiewicza w Poznaniu,
tłumacz przysięgły języka
niemieckiego.

Od 28 lat pracuję w szkole ponadpodstawowej, jestem nauczycielką
języka niemieckiego, wicedyrektorką, od 14 lat dyrektorem Centrum
Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego im. Jana Pawła II
w Zbąszynku, jestem czynnym egzaminator Okręgowej Komisji
Egzaminacyjnej w Poznaniu oraz ekspertem ds. awansu
zawodowego nauczycieli.

Ponadto jestem autorką i koordynatorką projektów
współfinansowanych ze środków UE w ramach programów
Erasmus+ (wcześniej Leonardo da Vinci), POKL, RPO Lubuskie, EFS)
ukierunkowanych głównie na kształcenie zawodowe (kursy,
zagraniczne staże zawodowe, nabywanie przez uczniów
dodatkowych umiejętności) oraz prowadzące do modernizacji bazy
dydaktycznej.

PIOTR KRZESZEWSKI

Jestem pedagogiem, specjalistą z zakresu pedagogiki myślenia twórczego. Uczę w szkole podstawowej (przyrody, biologii, chemii). Jestem doradcą zawodowym, coachem, tutorem i mentorem w edukacji.

Pracuję zawodowo od 1978 roku, a w oświacie od 1990 roku i zawsze związana była ona z pracą w szkole podstawowej. Jednocześnie w latach 1991-2000 byłem nauczycielem-konsultantem w Ośrodku

Doskonalenia Nauczycieli w Zielonej Górze, a w latach 2003-2019 stałym współpracownikiem Samorządowego Ośrodka Doskonalenia i Doradztwa w CKUiP w Zielonej Górze.

Od 2003 roku pracuję w Niepublicznej Szkole Podstawowej w Płotach (gm. Czerwieńsk), gdzie uczę przyrody i chemii oraz prowadzę zajęcia z zakresu doradztwa zawodowego. Brałem czynny udział we wdrażaniu wszystkich reform oświatowych po 1989 roku. Jestem współautorem programu nauczania przyrody oraz współtworzyłem pierwsze podręczniki do przyrody. Zakładając i prowadząc (1995-2004) „Szkółę Przyrody – Towarzystwo Edukacji Holistycznej” promowałem nowoczesne nauczanie przyrody i przedmiotów przyrodniczych, realizując projekty z ówczesnym Centralnym Ośrodkiem Doskonalenia Nauczycieli w Warszawie, a także inicjując i prowadząc pierwsze edycje Kongresów Nauczycieli Przedmiotów Przyrodniczych, kontynuowanych przez zespół SODiD. Jestem aktywnym turystą pieszym, przemierzającym polskie szlaki, ze szczególnym zamiłowaniem do Puszczy Białowieskiej, a także pasjonatem fotografii przyrodniczej.

IDEALNA SZKOŁA W OCZACH DZIECI

IDEALNA SZKOŁA W OCZACH DZIECI

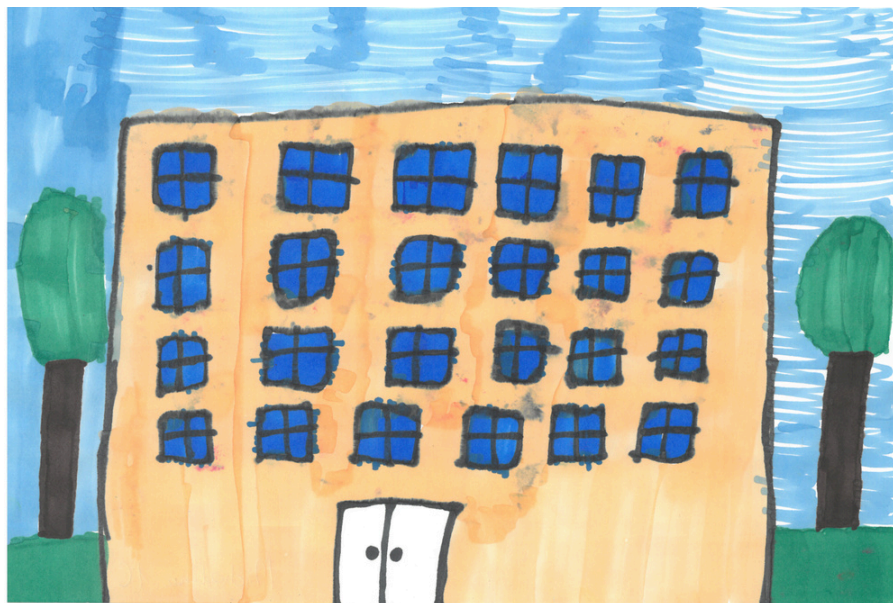
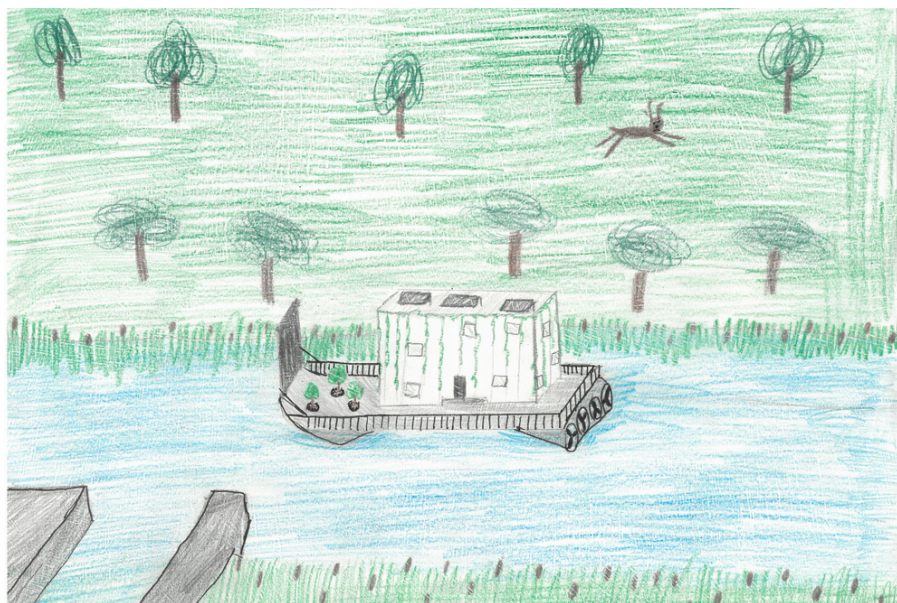
IDEALNA SZKOŁA W OCZACH DZIECI

ŚwiećliGA

IDEALNA SZKOŁA W OCZACH DZIECI

IDEALNA SZKOŁA W OCZACH DZIECI

IDEALNA SZKOŁA W OCZACH DZIECI

REFORMA W NASZYCH OCZACH ...

1

Milena Drąg

Reforma edukacji 2026 – czy nauczyciele jej zaufają?

Reforma edukacji to temat, który w ostatnim czasie budzi silne emocje. Wielu nauczycieli pamięta wprowadzane w ostatnich dekadach zmiany, które niekoniecznie przynosiły oczekiwane efekty. Nic więc dziwnego, że gdy w 2026 roku ma wejść w życie kolejna wielka zmiana w oświacie, pojawiają się zarówno nadzieje, jak i obawy. Czy tym razem reforma ma szansę na sukces?

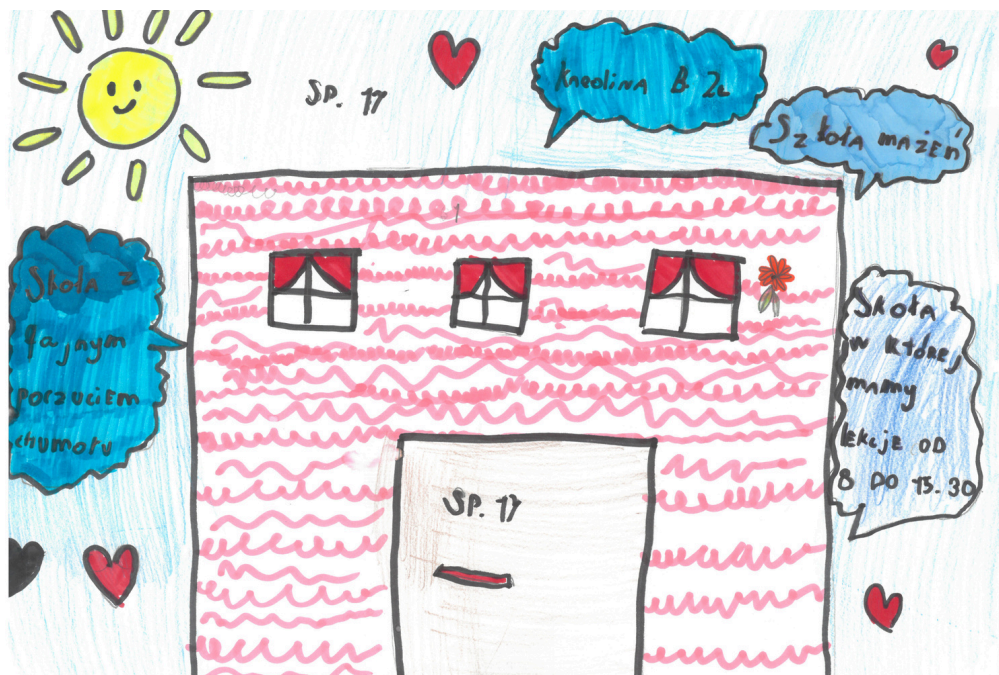
Osobiście uważam, że tak. Jestem edukatorką i od paru lat jeżdżę po Polsce, prowadząc dla nauczycieli warsztaty na temat dobrostanu, uważności, relacji w edukacji. Nie mogłabym opowiadać o tym, co zrobić, aby wpłynąć pozytywnie na psychofizyczny stan kadry pedagogicznej, gdybym nie przeprowadziła wśród nauczycieli badania dotyczącego ich stanu faktycznego. Ankieta zawierała blisko 30 pytań, ale jedno z nich było kluczowe: Czy zachowujesz odpowiednie proporcje między pracą, a życiem prywatnym? 66,2% nauczycieli odpowiedziało, że proporcje te nie są właściwe. Nasuwa się więc pytanie, od czego powinniśmy zacząć zmiany w oświacie? Prowadząc dla uczniów zajęcia z zakresu mindfulness, często mówię: „Zmiany zawsze zaczynamy od siebie”. Uważam więc, że najlepszym krokiem ku zmianom, jest rozpoczęcie prac nad reformą od nauczycieli: zauważenia ich oraz trudności, z którymi mierzą się w codziennej pracy, wysłuchania obaw, ale i słów konstruktywnej krytyki i przede wszystkim – nadania im sprawczości w kwestii konsultowania zmian, przyglądania się temu, co w szkolnictwie dotychczas działa. O zmianach dyskutuję również z nauczycielami w szkole, w której pracuję.

REFORMA W NASZYCH OCZACH ...

Niektórzy mają wiele obaw, ale część z nich optymistycznie patrzy na zmiany, dzięki konferencjom, które odbyły się w naszym województwie w niedalekiej przeszłości. Ciekawe rozwiązanie podsunęła również moja dyrektorka, Elżbieta Nowak, która podkreśla, że obok sylwetki absolwenta powinna się znaleźć również sylwetka nauczyciela, stworzona przez dzieci i młodzież. Zapytała więc naszych uczniów, jakie super moce powinien mieć nauczyciel, aby móc wspólnie z nimi odkrywać tajniki edukacji, aby byli zmotywowani do nauki w szkole bez ocen. W naszej placówce często rozmawiamy z uczniami na temat tego, jakiej szkoły by chcieli, czego ich zdaniem powinni się nauczyć, aby móc być przygotowanym do wkraczania w dojrzewanie, a później w dorosłość. Instytut Badań Edukacyjnych podjął się ambitnego zadania – stworzenia nowej podstawy programowej i wypracowania lepszych warunków nauczania. Proces ten jest wyjątkowy, ponieważ zakłada szerokie konsultacje z nauczycielami i ekspertami. Dotychczas na ankiety rozesłane przez kuratorów oświaty odpowiedziało 24 tysiące pedagogów. Odbyły się setki spotkań, podczas których omawiano najważniejsze problemy i propozycje rozwiązań. To podejście jest krokiem w dobrą stronę. Dotychczasowe reformy często były narzucane odgórnie, bez realnego dialogu z praktykami – tymi, którzy codziennie mierzą się z wyzwaniami szkolnej rzeczywistości. Dlatego wielu nauczycieli słysząc słowo „reforma”, czuje raczej niepokój niż ekscytację. Jednak tym razem propozycje zmian w dużej mierze wywodzą się z ich własnych doświadczeń i potrzeb. Najczęściej podnoszonym problemem jest nadmierna biurokracja, która od lat przytłacza nauczycieli. Obciążeni papierologią, mają coraz mniej czasu na to, co najważniejsze – nauczanie. Planowana reforma obiecuje uproszczenie formalności, co może znacząco poprawić warunki pracy i zwiększyć motywację pedagogów. W końcu, jak pokazują badania, zarówno uczniowie, jak i nauczyciele są bardziej zaangażowani, gdy czują, że mają realny wpływ na swoją pracę.

REFORMA W NASZYCH OCZACH ...

Równolegle do zmian w podstawach programowych, działają także zespoły eksperckie zajmujące się ocenianiem, funkcją wychowawczą szkoły oraz wzmocnieniem roli nauczycieli. Powstała także rada ds. monitorowania wdrażania reformy, na której czele stanął prof. Zbigniew Marciniak. Wszystko wskazuje na to, że tym razem zmiany nie są wprowadzane chaotycznie, ale w sposób przemyślany i wielowymiarowy. Dzięki tym działaniom edukacja ma szansę stać się bardziej nowoczesna, efektywna i przyjazna zarówno dla nauczycieli, jak i uczniów. Reforma, oparta na konsultacjach i rzetelnej analizie problemów, daje nadzieję na realną poprawę jakości nauczania oraz odciążenie pedagogów od zbędnych obowiązków administracyjnych. Jeśli jej założenia zostaną konsekwentnie wdrożone, możemy spodziewać się szkoły, w której nauczyciele zyskają więcej przestrzeni na rozwijanie pasji i kreatywności w pracy z młodzieżą, a uczniowie – na zdobywanie wiedzy w inspirującym środowisku.

REFORMA W NASZYCH OCZACH ...

2

dr Monika Kaczmarczyk

Reforma zaczyna się tam, gdzie jest na nią gotowość i zgoda.

Z całą pewnością nie można zapomnieć, że istotną rolę w kształtowaniu zmian, programów, profili, aż w końcu we wcieleniu reform mają naukowcy. Dziś borykamy się z pewnego rodzaju załamaniem przestrzeni naukowej, powodującej, że nauka staje się pop – zagadnieniem, a specjalistów z tego zakresu przybywa (niestety).

Podobnie, mam wrażenie odbierana jest reforma oświaty planowana na 2026 rok w Polsce. Myślę, że nie należy spierać się o to czy jest ona kluczowa (bo jej celowość jest niezaprzeczalna), a przyrzuć się informacjom i dezinformacjom, które płyną do nas z mass mediów. Ma ona na celu dostosowanie systemu edukacji do współczesnych wyzwań i potrzeb społeczeństwa. Nie zapomnijmy przy tym o jednej istotnej kwestii – o autonomii nauczyciela. Do tej pory, reformy, zmiany, audyty miały na celu zmianę systemu, odgórną, bez udziału najbardziej zainteresowanych, a tym samym zapominając o sprawczości, innowacyjności, autonomii i rzetelności nauczycieli. Dziś możemy zauważyć, że tendencje te są nieco inne, zaproszono nas do konsultacji, pozwolono nam wypowiedzieć się. Nie każdy skorzystał z tego zaproszenia. Pokazuje to, że jeszcze potrzebujemy czasu, a przede wszystkim – rozmów.

Dla naukowców reforma stanowi okazję do wdrożenia nowoczesnych metod nauczania opartych na aktualnych badaniach pedagogicznych. Jednak niektórzy eksperci wyrażają obawy dotyczące proponowanych zmian. Rozmawiamy, nie ma innej możliwości, by przyjąć pewien koncept, którym będzie posługiwać się nasz system edukacyjny w Polsce.

Dla nauczycieli reforma niesie zarówno wyzwania, jak i szanse. Dla mnie, bardzo istotne i nie podlegające negocjacji jest stanowisko, by wzmocnić i nadać sprawczość nauczycielom. Kryzys edukacyjny nie rozpoczął się na poziomie aktów prawnych (którym również należałoby się przyjrzeć dokładniej), ale na poziomie odbioru zawodu nauczyciela.

REFORMA W NASZYCH OCZACH ...

Za prof. M. Nowak-Dziemianowicz możemy zauważyć, że koncepcja uznania (A. Honneth), o której rozprawia w książce „Szkoła jako przestrzeń uznania” jest wiecznie żywa. Mowa jest tutaj o miejscu, gdzie zarówno uczniowie, jak i nauczyciele doświadczają różnych form uznania – emocjonalnego, prawnego i społecznego. Uznanie to kluczowy element kształtowania tożsamości, poczucia własnej wartości i motywacji do nauki czy pracy oraz rozwoju społecznego.

Wierzę i liczę, że reforma programowa 2026 nie będzie rozdziałem w kształtowaniu się pop-nauki, a rzetelnym dyskursem nad zmianami w przestrzeni edukacyjnej – uwzględniając w niej naukę, uznanie i sprawczość zawodu nauczyciela.

Podsumowując, reforma oświaty 2026 jest istotna, ponieważ dąży do modernizacji polskiego systemu edukacji. Sukces tych zmian będzie zależał od ich właściwego wdrożenia oraz zaangażowania zarówno środowiska naukowego, nauczycieli, jak i uczniów.

REFORMA W NASZYCH OCZACH ...

3

Joanna Grymuza

REFORMA PROGRAMOWA – Joanna Grymuza

W ramach prac dotyczących Reformy Programowej 2026 prowadzone są konsultacje dotyczące zmian w podstawach programowych, w tym także podstawy programowej wychowania przedszkolnego. Reforma edukacji i nowe podstawy programowe poszczególnych etapów edukacji mają być oparte o następujące wymiary ujęte w „Profilu absolwenta”:

wiedza i umiejętności podstawowe w świecie (także cyfrowym), kompetencje poznawcze, społeczne i osobiste, obszary kształcenia w dziedzinach takich jak matematyka, język polski, języki obce, przyroda, kultura i sztuka, zdrowie i ruch, historia i społeczeństwo, technologia; sprawczość.

Podczas konsultacji organizowanych w Wojewódzkim Ośrodku Metodycznym w Gorzowie Wlkp. nauczyciele wychowania przedszkolnego dokonali analizy obecnie obowiązującej podstawy programowej wskazując na cel wychowania przedszkolnego, zadania profilaktyczno – wychowawcze przedszkola oraz efekty realizacji zadań w postaci celów osiągniętych przez dzieci na zakończenie wychowania przedszkolnego. Szukano rozwiązań, które przybliżą treść podstawy programowej wychowania przedszkolnego, będą dostosowane do potrzeb i oczekiwań nauczycieli, a także które będą dobrym punktem wyjścia do organizacji pracy w przedszkolu ułatwiając wdrożenie proponowanych zmian, w tym wzmacnianie najważniejszych kompetencji i sprawczości.

Działania Ministerstwa Edukacji Narodowej i Instytutu Badań Edukacyjnych związane z przygotowaniem reformy są wspierane na poziomie każdego województwa przez kuratorów oświaty, w naszym przypadku przez Pana Mariusza Biniewskiego Lubuskiego Kuratora Oświaty. Istotne jest pozyskanie

REFORMA W NASZYCH OCZACH ...

wielu opinii praktyków, stąd zmiany w podstawach programowych nie mogą się odbyć bez opinii i propozycji nauczycieli, ale także rodziców i samych uczniów. Prace związane z przygotowaniem reformy edukacji powinny być prowadzone z uwzględnieniem zdania wszystkich tych środowisk. Wierzymy, że zmiany, które nastąpią, będą odpowiadały potrzebom dzieci i uczniów, a także pozwolą reagować na wyzwania kompetencyjne stawiane przyszłym absolwentom.

REFORMA W NASZYCH OCZACH ...

4

Iwona Tarnawa-Januszek, Piotr Krzeszewski

Reforma programowa systemu oświaty powinna polegać na rozległej zmianie treści nauczania, sposobu i organizacji tego procesu. Zmianie głębokiej i szerokiej, której efektem będą istotne różnice między obecnym stanem, a przyszłym. Nie jest reformą modyfikacja, innowacja lub inne przekształcenia, dostosowania i przystosowania tego, co aktualnie jest.

Należy, zatem, spodziewać się wielu różnych zmian, o ile nie opracowania całkowicie nowego nauczania w szkołach, w pierwszym etapie – podstawowych. Czy tak jest? Możliwe, ale zwykli nauczyciele jeszcze nie mają takiej wiedzy. Dotychczas położono, głównie w mediach, nacisk na popularyzowanie wprowadzenia innej podstawy programowej kształcenia ogólnego, której punktem wyjścia miał być tzw. profil absolwentki i absolwenta. Nie mamy wiedzy, czy we wstępnych pracach brali udział profesorowie pedagogiki, uczeni z zakresu dydaktyki, przedstawiciele uniwersytetów (wydziałów pedagogicznych), naukowych towarzystw pedagogicznych, wybitni praktycy (nie celebryci) itd. lub czy opiniowali pierwsze założenia reformy programowej i gdzie takie wypowiedzi można poznać. Spodziewamy się, że reforma programowa zmierza ku edukacji – par excellence – humanistycznej, kształcącej wszechstronnie dzieci, uczniów szkół podstawowych w ramach nauczania holistycznego (z odejściem od programów typu akademickiego i przedmiotów – kalek dziedzin naukowych), z prymatem nabywania umiejętności (którym towarzyszyć będzie wiedza teoretyczna), na fundamentach działania praktycznego (doświadczenia, eksperymenty, obserwacje, hodowle, uprawy i in.), rozbudzania zainteresowań, współdziałania (a nie rywalizacji), zintegrowanych (i kompatybilnych) treści nauczania wszystkich przedmiotów, bez odium formalnego egzaminowania zewnętrznego (np. na rzecz wewnętrznych diagnoz edukacyjnych), przyjaznego dzieciom systemu oceniania lub jego likwidacji na rzecz niesformalizowanej,

REFORMA W NASZYCH OCZACH ...

pedagogicznej informacji zwrotnej, z uwzględnieniem pokoleniowych możliwości dzieci i ich potrzeb (inkluzywność, edukacja włączająca, uwzględniona w podstawie programowej i programach nauczania). W odniesieniu do przedmiotów przyrodniczych Blokowe i interdyscyplinarne nauczanie przedmiotów przyrodniczych, to nakaz czasów we współczesnym świecie, ponieważ szkoła podstawowa NIE ma przygotowywać dzieci do studiów wyższych, a do rozumienia otaczającego świata oraz nauki w szkole średniej!

Świat dziecka jest cały! Obecnie, fragmentaryczna akademicko-przedmiotowa wiedza, wtłoczona w 45 minut teoretycznego galopu za podstawą programową, nie jest zsynchronizowana w biologii, geografii, chemii i fizyce. Powoduje to poszufladkowanie wiedzy dziecka w oderwaniu zagadnień od siebie i skutecznie hamuje rozwój holistycznego postrzegania świata, zakłóca jego rozumienie. Nauczanie przedmiotów przyrodniczych powinno ukazywać uczniom świat całościowo oraz być zorganizowane w sposób blokowy (modele tej blokowości mogą być różne!), a to pozwoliłoby na:

a) przełamanie rutynowych, mentalnych, organizacyjnych i innych nawyków nauczycieli na rzecz dobrze pojętej współpracy uczniów oraz nauczycieli różnych przedmiotów przyrodniczych w projektach edukacyjnych! Od planowania, poprzez realizację i przygotowanie prezentacji efektów – blokowe nauczanie jest sprzymierzeńcem zadań grupowych;

b) podejmowanie działań praktycznych: ćwiczeń, obserwacji terenowych, doświadczeń laboratoryjnych, upraw, hodowli, stosowanie podstaw metodologii badań przyrodniczych i integrację tych praktycznych działań wokół problemów oraz spojrzenia na nie okiem biologa, fizyka, geografą, chemika. Taka współpraca jest nieoceniona w szkołach, które wdrażają tego rodzaju innowacje;

c) kształtowanie u dzieci umiejętności uniwersalnych – kluczowych, rozwijanych na zajęciach blokowych wokół zagadnień, a nie przedmiotów!

I zdecydowane odejście od encyklopedyzmu!

REFORMA W NASZYCH OCZACH ...

5

Iwona Tarnawa-Januszek, Piotr Krzeszewski

Zapowiadana przez MEN reforma programowa będzie – w oczekiwaniach nauczycieli, ale też rodziców i uczniów – wydarzeniem ogromnej wagi. Szkolnictwo, w ostatnich wielu latach, nie nadążało za przemianami społecznymi, a przede wszystkim cywilizacyjnymi, w tym technologicznymi. Najważniejszą zmianą, która powinna wydatnie poprawić jakość edukacji, jest oczywiście – opracowanie nowej podstawy programowej kształcenia ogólnego. Wizję nowej podstawy można odczytać z „Profilu absolwentki i absolwenta”, przygotowanego – po licznych konsultacjach – przez Instytut Badań Edukacyjnych. Z profilu tego wynika, że nauczanie w szkołach podstawowych będzie całkowicie odmienne od dotychczasowego. Można sądzić, że wymagania, dotyczące wiedzy encyklopedycznej zminimalizowane zostaną do ok 25-30% (z punktu widzenia ilości treści nauczania, w połączeniu z czasem przeznaczonym na realizację całej podstawy). Pozostałe ok. 70% treści oraz czasu mają wypełnić dwa inne, bardziej istotne obszary edukacyjne, które – w założeniach – kształtować będą kompetencje i sprawczość, a nie rosnące od lat zasoby – dezaktualizującej się – wiedzy. Clou zmiany w podstawie programowej stanowi to, że dzieci będą nabywać wiedzę w toku kształtowania kompetencji fundamentalnych i przekrojowych oraz sprawczości, a więc w zupełnie innym – nowoczesnym, przyszłościowym i pedagogicznym – formacie. Oczywiście jest, że w takie kompetencje i sprawczość (autonomię) wyposażeni zostaną nauczyciele. Jako mistrzowie i mentorzy będą sami określać, nie tylko metody kształcenia, ale też treści oraz zagospodarowywać czas zajęć, uwzględniając (ujęte w profilu absolwenta), m.in. indywidualne potencjały rozwojowe dzieci, lokalne zagadnienia środowiskowe, szkolne wyzwania w wyrównywaniu szans edukacyjnych i rozwojowych uczniów, specyficzne potrzeby z zakresu wspierania rodzin w wychowaniu i opiece.

REFORMA W NASZYCH OCZACH ...

Dobrze, że ministerstwo uznaje, iż to nauczyciel najlepiej wie, znając uczniów, co będzie im najbardziej potrzebne w rozumieniu świata oraz funkcjonowaniu w społeczeństwie. Wynika to, np. z raportu IBE „PROFIL ABSOLWENTA I ABSOLWENTKI DROGA DO ZMIAN W EDUKACJI.

Z różnych przekazów i zapowiedzi wnioskować można wprowadzanie zmian sprzyjających wdrażaniu reformy programowej, nastawionych – głównie – na poprawę stanu kadry nauczycielskiej. Istotne znaczenie mają w tej mierze dwa aspekty – poprawa jakości życia nauczycieli (zwiększanie poborów) oraz nowe wyznaczniki kształcenia kadr edukacyjnych. Będzie to przedsięwzięcie przełomowe dla oświaty i społeczeństwa. Także przyszłego społeczeństwa.

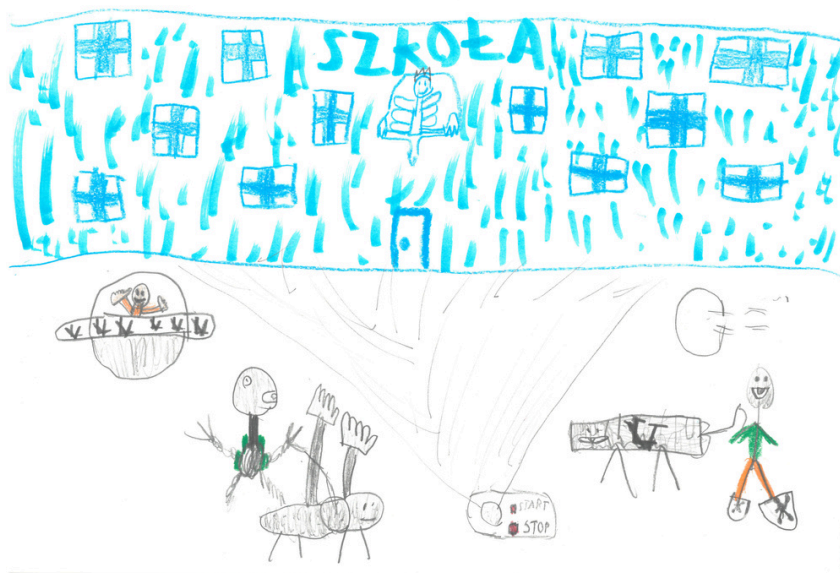

REFORMA W NASZYCH OCZACH ...

6

Tomasz Chmielarczyk

Dziś, jako dyrektor, chcę być jak najbliżej reformy oświatowej, by jak najlepiej poznawać jej kolejne elementy i wdrażać je w mojej placówce. Wiem, że każda zmiana budzi emocje, ale nie należy się jej bać – to nieunikniony proces, który daje nam ogromne możliwości. Reforma pozwala nauczycielom na realny wpływ na kształt edukacji, na to, jak będzie wyglądała szkoła przyszłości. Nie możemy czekać z założonymi rękami – musimy wyjść jej naprzeciw i aktywnie uczestniczyć w jej kształtowaniu. Wierzę, że każdy z nas może dołożyć swoją cegiełkę do tego, by te zmiany okazały się sukcesem. Bo dobra szkoła to taka, w której nauczyciele mają przestrzeń do działania, uczniowie uczą się w sposób dostosowany do współczesnych wyzwań, a my – dyrektorzy – możemy skuteczniej wspierać zarówno jednych, jak i drugich.

REFORMA W NASZYCH OCZACH ...

7

Ewa Omelczuk

Od 28 lat pracuję w szkole ponadpodstawowej. Pracę jako nauczyciel rozpoczęłam będąc na trzecim roku studiów, gdyż nie wyobrażałam sobie innej. Przez te wszystkie lata obserwowałam wiele zmian, wiele z nich przyszło mi wdrażać już jako dyrektor Centrum Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego im. Jana Pawła II w Zbąszynku. Każda z nich przynosiła ze sobą coś nowego i nieznanego, budziła obawy nie tylko wśród nauczycieli, ale również wśród uczniów i ich rodziców. I myślę, że teraz też tak jest. Niemniej jednak uważam, że polska szkoła potrzebuje zmian, ale potrzebuje także naszego zaangażowania i realnego wpływu na nie. Cieszę się, że tak się dzieje, ale jednocześnie musimy jeszcze głośniej mówić o tym, co dla nas ważne, nie tylko w wymiarze codziennej organizacji pracy, ale także w kontekście kształcenia młodych ludzi, kształtu podstawy programowej i przygotowania nas samych na te zmiany.

Dlatego też uważam, że należy wykorzystać swój czas, zasoby i głos, aby wspierać idące zmiany w edukacji mające na celu skuteczniejsze przygotowanie uczniów zarówno do dalszej edukacji, jak również do wymagań współczesnego rynku pracy i współczesnego świata.

REFORMA W NASZYCH OCZACH ...

8

dr Katarzyna Grabias-Banaszewska

Zmiana w edukacji zaczyna się od nas – nauczycieli. To my jesteśmy najbliższymi uczniów, to my codziennie mierzymy się z rzeczywistością szkolną i wiemy, co działa, a co wymaga poprawy. Mamy ogromną wiedzę, doświadczenie i intuicję, której nie da się zastąpić żadnym systemem.

Wielu z nas ma dziś wątpliwości – czy warto się angażować, czy coś naprawdę się zmieni? To zrozumiałe. Widzieliśmy już niejedną reformę.

I właśnie dlatego nasz głos jest tak ważny. Nikt nie zna szkoły tak jak my. Nikt inny nie wie lepiej, jakiej edukacji potrzebują nasze dzieci – i jakiego wsparcia potrzebujemy my sami.

Dziś mamy wyjątkową okazję, by włączyć się w proces reformy – współtworzyć przyszłość edukacji w konsultacjach organizowanych przez Instytut Badań Edukacyjnych. To moment, kiedy nasz głos naprawdę może coś zmienić.

Zasługujemy na szkołę, która nam ufa, daje przestrzeń do działania i realne wsparcie. Taką, w której ocenianie wspiera rozwój, egzaminy mierzą kompetencje, a podręczniki są narzędziem, a nie celem. Taką, w której nauczyciel nie musi wybierać między pasją a przetrwaniem.

Nie pozwólmy, by inni decydowali za nas. Wspólnie możemy zaprojektować szkołę, w której wszyscy – uczniowie, nauczyciele, dyrektorzy – będą chcieli być.

Weźmy udział w konsultacjach. Wnieśmy do nich to, co najcenniejsze: nasze potencjały, codzienne doświadczenie i wiarę, że szkoła może być naprawdę dobrym miejscem.

Zmiana zaczyna się od nas!

NIE MA SZKOŁY IDEALNEJ.
KAZDA SZKOŁA IDEALNA.

KAZDA SZKOŁA JEST
IDEALNA ALE NASZĄ
SPÓSÓB

CO PRZED NAMI ...

I. Cele reformy w naszej opinii:

1. Uwzględnienie wiedzy, kompetencji i sprawczości w praktyce nauczania: **Nowe podstawy programowe**
2. Wzmocnienie nauczycieli: **Doskonalenie kompetencji**
3. Wspierające ocenianie: **Wspieranie procesu uczenia się**
4. Wzmocnienie funkcji wychowawczej: **Wsparcie pracy wychowawcy**
5. Mądre egzaminy: **Poprawa jakości egzaminów zewnętrznych**
6. Dobre podręczniki: **Narzędzia realizacji celów edukacji opisanych w profilu absolwenta**
7. Wspomaganie pracy szkół: **Usprawnienie procesów w szkole, monitorowanie efektów**
8. Redefinicja autonomii: **Więcej elastyczności i odpowiedzialności**

II. Co sądzimy o:

Tygodniu projektowym: **Projekt edukacyjny co roku, w każdej szkole, dla każdego ucznia**

III. Jakiej szkoły chcą najmłodszy ...

KONTAKT

www.ko-gorzow.pl

+95 720 84 12

kuratorium@ko-gorzow.edu.pl

